

VERENIGING "ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468674 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 6845 41

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

nadruk verboden

21e jaargang nr. 35

20 mei 1977

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar en zullen vanavond een meer geestelijk onderwerp voor u behandelen, waarover u hopelijk ook zelf eens na wilt denken. Ik koos hiervoor de titel:

C Y C L I S C H E T R A N S F O R M A T I E

Een titel, die in Nederland aantrekkelijk moet zijn, omdat zij bijna niet te begrijpen is. Cyclisch heeft overigens niets te maken met de Anwb, maar duidt op een zich steeds herhalend geheel. En transformatie betekent: verandering, omvorming.

Wanneer wij naar de wereld kijken en o.m. rekening houden met de oude wijsheid van China en India, dan komen wij tot een totaal cyclus, die waarschijnlijk rond 400.000.000 jaren duurt. Daarvan is dan de z.g. jaarcyclus rond 4.000.000 jaren.

Het geheel betekent, dat er steeds weer reeksen van verschijnselen en veranderingen zijn, die samenhangen met de aarde, maar tevens met de inkarnaties en inkarnatiemogelijkheden, die op die aarde bestaan.

Ik dacht, dat dit voor ons een interessant onderwerp zou kunnen zijn. Want nu zit u hier. Maar hoeveel inkarnaties hebt u mogelijk wel achter de rug?

Ik zal niet te veel uit de school klappen, maar ik zie er één hier, die er reeds 500 of meer op heeft zitten. Die is een paar keer blijven zitten, denk ik.

Er zijn er verder nog enkele van 4 à 5 inkarnaties. Ik zie hier in deze zaal op het ogenblik geen nieuwe inkarnatie aanwezig.

Ik noem deze getallen om duidelijk te maken, dat een dergelijke cyclus, wanneer je die geheel meemaakt, voor een enkele persoon zelfs tot 1200 inkarnaties zou kunnen betekenen.

Wanneer je op de wereld komt, heb je een voertuig nodig, een lichaam. Dit lichaam zal aan een aantal eisen moeten beantwoorden. Het moet niet alleen in staat zijn de geest een stoffelijke bewegingsmogelijkheid en ervaring te verschaffen, maar dient bovendien in zich zover ontwikkeld te zijn, dat je t.m. een deel van je hogere voertuigen ook op aarde kunt laten gelden.

Vanuit uw standpunt betekent dit, dat er een behoorlijke mogelijkheid tot het bereiken van een vergaand geestelijk bewustzijn aanwezig moet zijn. Maar dit begrip hoger is maar zeer relatief.

In een wereld, waarin alles inkarneert vanuit het dierlijke, zijn de eisen voor dit "hoger" zeker niet vergaand. In uw eigen tijd en wereld betekent dit echter reeds, dat je innerlijk in staat moet zijn, bepaalde mystieke belevingen als top van het stoffelijk beschaarbaar bestaan moet kunnen doormaken.

Kijken wij naar het geheel, dan blijkt, dat wij bovendien ook in de tijd veranderingen zien optreden. Ook dit komt cyclisch voor en hangt in dit verband samen met een cyclus van rond 20.000 jaren plus een 2300 jaars cyclus. Perioden, die in uw dagen ongeveer samenvallen.

Dit betekent, dat er in uw dagen veranderingen zullen moeten optreden. Gelijktijdig lijkt het duidelijk te zijn, dat dit geen verandering zal zijn, die het gehele menselijke ras als zodanig zal betreffen, dus vorm veranderingen enz.

Overigens zij hier opgemerkt, dat een verandering van vorm, een muteren, in eerste aanleg reeds een periode van rond 4600 jaren pleegt te vergen.

Wel is duidelijk, dat wij ons bevinden op een ogenblik, waarop geestelijke mogelijkheden op een wat andere wijze in het lichaam zullen worden ingebracht, terwijl geestelijke en lichamelijke eigenschappen op een andere, meer harmonische wijze in de stof te samen moeten worden gebracht.

Dit betekent weer, dat de mens, die nu op aarde leeft, niet meer in staat zal zijn, bepaalde mystieke ervaringen door te maken, die b.v. 5 à 600 jaren geleden nog veelvuldig voorkwamen. Ofschoon een bepaalde klasse van wetenschappers er mogelijk de voorkeur aan geven te zeggen, dat door religie geïnduceerde hysterie in deze dagen veel minder dan vroeger voorkomt.

Aan de andere kant zien wij een veel grotere vrijheid van denken en beseffen optreden. In de afgelopen perioden, 3 indien wij de voornaamsten tellen, was de materiële ontwikkeling voor de mens toch wel het meest beslissend. In deze periode moest de mens een bepaalde rijpheid van denken en gedrag bereiken, ook sociaal tot rijpheid komen en de onbegrepen magie om leren zetten in begrepen magie, die op haar beurt zou uitmonden in de nu zo graag geëxploiteerde wetenschappen.

Dat er een vernieuwingsproces gaande is, is wel duidelijk. Een ieder, die op uw wereld rond zich kijkt, ziet, dat oude en lang gevestigde waarden meer en meer wankelen. Denk eens aan het feit, dat door veranderde productiewijzen steeds meer werkelozen ontstaan in uw gemeenschappen. Was eens de kreet: Gij zult uw brood verdienen in het zweet uws aanschijns, nu lijkt het meer op een: Je zult niet meer werken dan noodzakelijk is, om zo anderen geen werk te ontnemen. En als je er bij zweet, ben je, gezien je loon, maar een sufferd.

Kennelijk een grote mentaliteitsverandering. Maar ook de innerlijke situatie van de doorsnee mens ondergaat veranderingen. Vroeger had je vaste punten, waarop je je kon oriënteren: Vroeger waren kerken en maatschappelijk hogergeplaatste personen haast onaantastbaar in hun wijsheid. Een idioot, die koning was, was in de ogen van de meesten nog wijzer en heiliger dan een burger, die zijn verstand bijeen had en goed gebruikte. En wee degene, die anders dorst te denken.

Nu moet je het zelf uitzoeken. Zeker, er zijn nog kerken en godsdiensten, scholen en richtingen. Maar altijd weer blijft in deze dagen het menselijke ik min of meer kritisch reageren.

Ofwel je moet geheel afstand doen van de eigen persoonlijkheid en je laten leven door anderen. Maar dit alternatief ligt de meeste mensen toch niet zo. Dit betekent, dat er in feite 'n transformatie op meer geestelijk, zowel als op mentaal gebied gaande is.

Laat mij u enkele punten van vergelijking geven, zodat u geheel kunt begrijpen, waarover ik trachtte spreken. Mystieke belevingen waren in de dagen rond Jezus' geboorte voornamelijk momenten, waarin het ik scheen weg te vallen uit de normale menselijke wereld om gekonfronteerd te worden met vreemde wonderlijk aandoende wezens, die soms vreemde en onbegrijpelijke opdrachten aan de mensen gaven in naam van een onbekende autoriteit.

Hier werd het ik a.h.w. gekoncentreerd op een leidinggevend kracht van bovenaf. De mens zelf had hierbij weinig of niets meer te beslissen.

De inwijdingen, die toen reeds op verschillende punten van de wereld een rol speeldengingen reeds uit van een andere benadering. De veranderingen van die dagen, die rond 200 jaar omvatten, kun je nog het beste omschrijven met de leus van de Eulusiërs: Ken U zelf.

De mens moest ik zich keren en daar de werkelijkheid vinden, die in de wereld met zijn bijgeloof en strijd niet zo gemakkelijk te vinden was. Het is duidelijk, dat de mens voor een algehele zelfkennis in deze periode nog niet voldoende rijp was.

O zeker, men kon meespelen in heilige spelen, kon zich identificeren met goden of helden, kon zelfs filosoferen over verschijnselen. Maar de doorsnee mens kon nog niet ontsnappen, zelfs met zijn denken, aan de beperkingen, die men stoffelijk kende en vooral ook aan de beperkingen, die men zichzelf zowel als anderen mentaal en materieel steeds oplegde.

Maken wij een kleine sprong in de tijd, dan ontmoeten wij mensen als b.v. een Augustinus, die toch een grote geleerde was van zijn dagen. Hij is een man, die een bepaalde zaak verdedigt met een inzicht en een waardigheid, die volgens mij zelfs een betere zaak waardig zou zijn. Een man, die echter gelijktijdig toch komt tot het ontkennen van veel zaken, die in de oudheid werden erkend en gedacht. Het is, of hij de mystieke beleving van de oudheid, deze exploratie van onbekende gebieden in het eigen ik en de wereld, wil afremmen en onderwerpen aan vaste wetten en normen, die eenmaal gesteld de enige waarheid voortaan moeten vertegenwoordigen.

In deze periode komen visioenen voor, die in feite meer

schuldbel denissen zijn, waarin men zichzelf tegenover God vernedert, dan wel zich identificeert met het andere rond het ik.

Een mooi voorbeeld van deze mystiek zien wij van Fransciscus van Assisië, wanneer hij spreekt over broeder zon en zuster maan. Hij ziet zijn verbondenheid met de natuur, maar kan die niet losmaken van het mysterie. Hij lijdt aan de kruiswonden, maar predikt desondanks een nieuwe vrijheid: een vrijheid van leven, die alleen gedikteerd wordt door een innerlijk besef van God en het christendom van die dagen.

Kijk je wat verder in de tijd, dan treffen je de eerste uitbarstingen van de redelijkheid. Je vindt die bij de encyclopedisten, in de verering van de godin der rede tijdens de eerste dagen van de franse revolutie.

Wij zien de wonderlijke verandering van de mentaliteit verder gaan. Kijk je naar de beleving van een leer, zie je de innerlijke visioenen van een mens, dan lijkt het, of de wereld groter is geworden. Er zijn niet alleen maar mensen en een enkele Godheid, zo goed als er niet alleen meer sprake is van visioenen van een brandende hel op hemelse opdrachten. Er zijn werelden, bevolkt met vele waarden en wezens. Er komen filosofen en mystici, die meer bewust binnendringen in de werelden van de menselijke geest.

Daarmede breekt uw eeuw aan. Een eeuw, die overspoeld wordt door materiele ontwikkelingen, die zich in een hoog tempo voltrekken, maar gelijktijdig gepaardgaan met een toenemende onvrede onder de mensen.

Dit betekent een zeer snelle verandering der maatschappij, zoals ook alle voorgaande veranderingen in even korte tijd tot stand brachten. Deze veranderingen vallen, indien je ze in de tijd uitzet op door een ritme, een cyclus. Zelfs de kleinere veranderingen, waarover ik nu sprak, tonen een 300-jaars ritme.

Daarmede staan wij in de wereld van vandaag, een wereld, die zo snel verandert, dat zij, die in die wereld leven, niet eens begrijpen, hoe snel alles zich wijzigt. Ook deze tijd kent zijn visioenen.

Zeker, er zijn koortsdromen, die door allerhande drugs worden veroorzaakt. Er zijn vervreemdingen der menselijke wereld, die door bepaalde zich religieus noemende sekten tot stand worden gebracht, compleet met een hara krishna of dergelijke beden.

Er zijn echter ook leerstellingen, die de mens al heel wat dichter brengen bij de werkelijkheid van deze tijd en de noodzaken daarin, zoals de leer van baha u allah. Deze leer probeert de eenheid terug te vinden.

God is een eenheid. En terwijl het begrip van de mensen voor vele hogere krachten langzaam vervaagde en de figuren in de hemel meer en meer een lichtglans worden, een gloed, een directe beleving zonder gestalte, blijken zich gelijktijdig toch voor steeds meer mensen steeds meer werelden te ontplooien.

Het spiritisme komt op, parapsychologie ontstaat, er wordt weer meer met meditatie en verschillende trance-vormen geëxperimenteerd. Daarnaast dringt men door in de verschijnselen

van het biologische leven.

In uw dagen zoeken de mensen in het verblindende licht iets te vinden, maar weten zelf nog niet, wat. In deze dagen zijn de mensen onderweg en juist, omdat er geen vast gezag en geen vaste regel meer schijnt te zijn, lijkt het geheel van de menselijke wereld chaotisch.

O, mogelijk wil haast een ieder wel het goede. Maar hij doet het op zijn eigen wijze, zodat hij daardoor bijna alles neutraliseert, wat een ander mogelijk ten goede zou willen doen. Wat brengt dan deze tijd?

Het visioen van verbondenheid speelt eerder een rol dan de openbaring van hogere krachten. Je treedt als mens in jezelf en soms is het opeens, of een haarfijn netwerk van levensdraden van je uitgaat, tot je meevoelt met de sterren en mee zingt met de atomen, leeft in de bloemen, vogels en dieren en zelfs het geheel van de mensheid met al zijn gevoelens en tegenstrijdigheden op je af voelt stormen.

Toch voel je je ergens gerust en rustig tijdens dit beleven en drijf je weg in een zee van bijna vergetende vrede om daaruit met een schok terug te keren tot je eigen werkelijkheid. Dat is de mystieke beleving van deze dagen: De beleving van verbondenheden.

Dit beschouwende zou je moeten zeggen: verbonden zijn betekent ook : erkenning. Daar waar banden bestaan tussen mensen en andere krachten of levensvormen, daar moet zich dit niet alleen maar manifesteren in een emotioneel aanvaarden of verwerpen, zoals nu nog al te vaak het geval schijnt te zijn.

Daar moet een werkelijk begrip zijn, een erkennen van samenhangen, een besef van onderlinge betekenis en afhankelijkheid. Dat is langzaam aan het ontstaan.

Maar er is meer. Want dergelijke banden zijn van geestelijke aard, eerder dan van stoffelijke betekenis. Zij duiden op een gevoeligheid, waarbij de werelden van de geest langzaam maar zeker dichterbij de wereld van de stofmensen schijnt te komen.

Eens waren continenten van elkaar gescheiden door de schijnbaar niet te overwinnen grens van een jaren durende zeereis. Nu liggen de werelddelen op slechts enkele uren vliegen van elkaar verwijderd. De afstand bleef wel gelijk, maar de mogelijkheden van de mens veranderden.

Een dergelijke ontwikkeling gaan wij nu geestelijk meemaken. De schijnbaar onoverbrugbare oceaan, die dood heet, wordt door steeds meer mensen en steeds gemakkelijker overbrugd. De onbegrijpelijke wereld van goddelijke krachten en noodlotsinvloeden manifesteert haar wezen en werking steeds duidelijker kenbaar voor steeds meer mensen.

O, vergeet niet, dat, toen Columbus Amerika ontdekt had - dat toen die naam nog niet droeg, omdat eerst Vespucci de reis moest maken - dit land niet onmiddellijk in de bekende wereld werd ingelijfd. Het bleef in lange tijd voor de meeste mensen in Europa een fabelrijk, waarin verborgen goudlanden lokten, waar je je rijk kon stelen zonder je reputatie daardoor te verliezen en waar je met zwaard en brandstapel, het kruis in de hand, bovendien je God nog kon dienen door de heidenen te bekeren.

Een fabelrijk dus, waar hoogstens eens een nieuw soort moor

vandaan kwam, een indiaan met verentooi, die zijn dansen demonstreerde en verder als een soort attractie mee kon lopen in het gevolg van edele dames.

Ook nu is het zo: Amerika is juist ondekt: de wereld van het andere leven, de wereld van de geest, is zo juist pas ontdekt of herontdekt. Dit betekent, dat steeds meer mensen een geestelijke verandering zullen moeten doormaken, ook al blijven de goede burgers dit nog als een soort fabel beschouwen.

In deze tijd zullen er steeds meer inkarnaties komen, die of zij willen of niet, ook in de stof gekonfronteerd zullen worden met die innerlijke wereld, met de banden die tussen alle leven bestaan en zo voor zich een nieuwe weg zullen moeten zoeken, langs welke zij ook lichamelijk, kunnen uitdrukken wat zij wezenlijk in zich ervaren.

Ik heb wel horen zeggen, dat deze tijd er een is van de beginnende broederschap. Indien je aanneemt, dat broeders onderling veel ruzies maken, heeft men daarmee mogelijk geen ongelijk. Maar ik dacht, dat broederschap, zoals de mensen die nu zien, toch nog iets anders is dan datgene, wat werkelijk een band vormt.

De veranderingen hebben nog niet gevoerd tot een werkelijke eenheid. Het is eerder een steeds juister zien, van hetgeen een ander is, wat nu een rol speelt. Maar ook dit betekent een steeds meer wegvallen van oude waarden, een zoeken naar nieuwe vormen. Maar achter dit alles is een verdergaande ontwikkeling die de mens er toe brengt op steeds weer andere wijzen te pogen voor zich 'n werkelijke vrede te vinden. Want op de oude wijze kan men geen werkelijke vrede meer bereiken met zich en het leven.

Deze verandering zal ongetwijfeld nog tot felle tegenstellingen onder de mensen voeren. Want de mens geeft niet graag een zekerheid op, zelfs indien hij reeds lang vermoedt, dat deze alleen maar een illusie is.

Er zal ongetwijfeld in de komende tijd nog veel gaan veranderen in het menselijke gedrag en de tegenstellingen zullen zich naar buiten toe eerder verscherpen dan afnemen gedurende de eerste jaren.

Maar daar moeten wij niet te lang bij stilstaan. Wanneer je b.v. denkt aan het rijk, dat de Osmanen hebben opgebouwd, dan zie je, hoe zij het ene ogenblik een schijnbaar aloverwinnende wereldmacht vormen en het volgende ogenblik toch hun invloed ten gronde zien gaan. Maar gelijktijdig hebben zij in die periode veel van hun eigen kultuur aan andere landen overgedragen. De cafès, die nu overal te vinden zijn, ja, uw koffieverpakkingen zijn ook nu nog een herinnering aan de overwinningen van de turken en hun nederlagen, waardoor de koffie uiteindelijk eerst in Wenen een geliefde drank werd. Waaraan men toen nog een therapeutische waarde toekende, zodat de prijzen van heden toen meer gerechtvaardigd waren dan nu werkelijk het geval is.

Welke veranderingen er op het ogenblik te verwachten zijn? Een geest, die in deze tijd inkarneert en zich maar een beetje bewust een voertuig kan uitzoeken, zal moeten zoeken naar een voertuig, waarin de hersenen een wat andere ontwikkelingsmogelijkheid tonen. Hersens, die aan de ene kant een meer bewuste

beheersing van lichaam en gedrag mogelijk maken aan de ene kant en anderzijds een veel grotere gevoeligheid bezitten.

Er zullen in toenemende mate juist die vruchten beziel worden, waarin deze mogelijkheden aanwezig zijn. Ook wanneer dit voorlopig betekent, dat zeer veel bewusten buiten het zich wat beperkende westen zullen inkarneren, vooral in het begin.

Het menselijke ras zal hierdoor meer en meer geestelijke normen en verbondenheden als belangrijk gaan erkennen. Op de duur zal een harmonie op dit gebied belangrijker worden dan het bestaan van uiterlijke verschillen.

Bij hen, die de juiste voertuigen gevonden hebben, zal het er eerder om gaan, of zij met anderen in de geest kunnen spreken, aanvoelende een zekere eenheid van besef kunnen verwerven, dan om bezit, huidskleur, cultuur-verschillen, die nu aanvaarding en verwerping voor vele mensen bepalen.

Dit proces bevindt zich natuurlijk nog in het beginstadium. Wij kunnen aannemen, dat, gezien de nu reeds geborenen met een juist voertuig, het voorgaande zich kenbaar zal doen gelden over ongeveer 15 jaren. Dan hebben de nu geborenen een leeftijd bereikt, waarop zij ook in hun omgeving de nodige invloed kunnen laten gelden. Vergeet in dit verband niet, dat in vele landen het verwerven van invloed nog steeds gebonden is aan het bereiken van een zekere ouderdom.

Bij u liggen de zaken zo langzaamaan iets anders: hier wordt je geparkeerd, wanneer je te oud dreigt te worden. In een gesubsidieerde parkeerplaats voor ouden van dagen of zoiets.

Waarbij men dergelijke oorden dan gelijktijdig beschouwt als een soort reservaat voor overleefde idealen.

Maar een zekere leeftijd moet ook nu nog bereikt worden, voor men als vol mee kan tellen. Wat er op neerkomt, dat degenen, die een zekere gevoeligheid konden ontwikkelen, hun werkelijke invloed op de omgeving pas goed kunnen uitoefenen wanneer zij rond 30 jaren oud zijn.

Daarom verwacht ik, dat de stoffelijke blijken van hun actie eerst over rond 15 jaren meer merkbaar zullen worden. Maar ook nu zijn reeds vele juist geïncarneerden op aarde geestelijk werkzaam. Reeds nu vormen zich steeds meer kontakten, die je mogelijk niet geheel als telepathisch moogt omschrijven, maar waarbij als een soort innerlijke fluistering denkbeelden van de een naar de ander worden overgedragen en erkenningen worden medegedeeld.

Er kan hierdoor een synchroniciteit van handelen en denken ontstaan tussen betrekkelijke kleine groepen, die juist hierdoor ook steeds meer tot stand kunnen gaan brengen, ook al liggen hun resultaten gemeenlijk nog buiten het niveau, dat in de wereld van heden algemeen als belangrijk erkend wordt.

Je moet zien, wat er gebeurt. Neem b.v. de vele specialisten, die zich in de afgelopen tijd ontwikkeld hebben. Daaronder treffen wij zeer veel mensen, die zich verkeerdelijk als ware specialisten beschouwen, omdat zij zich maar met een klein deel van een bepaald vakgebied bezig plegen te houden.

Deze mensen ervaren in deze tijd terugslag na terugslag. Neem b.v. het lepraprobleem: tot voor kort was het mogelijk met een betrekkelijk eenvoudig middel, dat op sulfonenwerking berustte, snel alle infectiegevaar terug te

dringen en een groot deel van de zieken te genezen. Nu echter blijkt, dat de ziekte van Hansen in steeds meer patiënten een resistentie tegen deze middelen ontwikkelt. De eenvoudige en goedkope middelen zijn op het ogenblik al in zeer vele gevallen niet meer bruikbaar. Er is een toenemende resistentie voor sulfonen. Dus moet men een andere benadering vinden.

Deze benadering zou niet alleen van de kwaal als zodanig uit moeten gaan, maar ook van de omstandigheden, waarin de mensen leven, die het meest vatbaar zijn voor de ziekte. Doe je dit, dan is genezing inderdaad mogelijk en kan de ziekte terug worden gedrongen. Maar niet met geneesmiddelen alleen.

Want ook voor de nieuwe z.g. wondergeneesmiddelen, die echter nogal kostbaar zijn, zal gelden, dat al snel steeds meer patiënten resistent worden voor het geneesmiddel, dat de ziekteverwekkers niet meer daarop reageren. Dit dank zij het feit, dat de patient dergelijke geneesmiddelen frequent en gedurende lange tijd in zal moeten nemen.

Onder de specialisten tref je nu mensen aan, die dit feit wel willen erkennen en mensen, die dit niet willen erkennen. Maar wie van hen is in staat het geheel van een dergelijk probleem te overzien?

Degenen, die meer bewust geboren worden in deze dagen, zullen in een geval als dit niet meer alleen in de termen van het bestrijden van infectie kunnen denken. Zij zullen denken in de termen van een mens en zijn leven, waarin de infectie op zich in feite een symtoom is van een geheel van besefs- en levenskondities, mede gebaseerd op het al danwel niet aanwezig zijn van voldoende stoffelijke en geestelijke energieën in de mensen.

Dat betekent dan een geheel andere benadering van problemen. Ook in de medicijnen zien wij reeds tekenen hiervan. Wij zien overal, dat de oude, zuiver materieel denkende benaderingen in steeds mindere mate toerijkend zijn voor het oplossen van de problemen, waarmede de wereld gekonfronteerd wordt.

De oude, geleidelijke methoden van ontwikkelen blijken in deze dagen vaak zelfs gevaarlijk te zijn, daar zij niet in staat blijken te zijn gelijke tred te houden met de gevaren, die zich allerwege ontwikkelen.

Ook hierin gaat veel veranderen; veranderingen overigens, die voornamelijk dank zij de nieuwe geestelijke invloeden in deze tijd bedreikt kunnen worden.

Ik heb u reeds gezegd, dat zeer vele verschillende inkarnatiecycli denkbaar zijn. Ik heb u er op gewezen, dat de aantallen inkarnaties bij sommigen grote aantallen bereiken, terwijl bij anderen de ontwikkeling zich sprongsgewijs schijnt te voltrekken tijdens enkele stoffelijke levens.

Maar of je slechts een "tweemaal geborene" bent, danwel vijfhonderd inkarnaties achter de rug hebt, zeker is, dat je in deze tijd de kans krijgt, om te veranderen, om je innerlijk op een nieuwe wijze te richten. Je krijgt de kans het geheel van je leven samen te doen smelten tot een eenheid, waarbij niet meer God, de geest en andere invloeden aan de ene kant staan en de praktische noodzaken van alle dag aan de andere kant: een wereld, waarin een mens alleen benaderd kan worden

vanuit een bepaalde theorie of een bepaald gezag.

Je leeft nu in een tijd, waarin zelfs degenen, die zich nog niet het voor hen ideale voertuig hebben kunnen kiezen, daarvoor ongevoeliger worden, naarmate zij meer hun innerlijke en mystieke belevingen kunnen gaan omzetten in een voortdurend verdergaand contact met een werkelijkheid, die de werelden van de geest omvat en bepaalde delen van het goddelijke licht voor hen manifest maakt.

Deze geestelijke verandering zal ongetwijfeld de aanleiding worden tot materiele veranderingen, al liggen die nog wat verder weg. Het feit alleen echter, dat deze cyclische omvormingen van menselijk vermogen en mogelijkheid in deze tijd zich manifesteren en ook voor u in vele uiterlijke verschijnselen kenbaar worden, maakt het ook nu reeds mogelijk te zeggen:

U leeft in een tijd, waarin de schijnbare verwarring lijkt op de geboortepijn, optredende bij het ontstaan van een nieuwe wijze van menszijn.

U leeft in een tijd, waarin de schijnbaar onoverkomelijke problemen en moeilijkheden door innerlijke kracht, innerlijk beseffen en een je losmaken van veel, wat tot nu toe gangbaar was, tot een oplossing kunnen worden gebracht.

Vasthouden aan oude waarden, aan dat wat je was en betekent, is uit den boze in deze tijd. Grijpen naar het onbestemde, dat in je leeft tot het meer lichtend wordt, luisteren naar de stemmen, die soms in je fluisteren, ondergaan van de innerlijke visioenen en de mystieke verbondenheid met alle dingen, is op het ogenblik van meer belang en vormt de werkelijke krachtbron. Dit zijn de krachten, waardoor uw wereld nu werkelijk in beweging wordt gehouden.

De verstarring, schijnbaar als een dreiging overal aanwezig en alleen schijnbaar tegengehouden door het feit, dat er nog zoveel verschillende groepen zijn met verschillen in welvaart, is niet werkelijk.

De schijn van verstarring vergaat in het geweld van een vernieuwd geestelijk weten en leven.

De krachten, die zich aan onze zijde met dit alle bezig houden, zien- mogelijk beter dan voor enige mens mogelijk zou zijn- hoe snel dit alles zich voltrekt. Maar wij zien ook, dat juist door die snelle ontwikkeling vele mensen verloren dreigen te lopen:

Het ontbreken van de vaste normen, de gevestigde belangen en achtergronden aan de ene kant en het onbegrip, voor hetgeen er zich in henzelf afspeelt aan de andere kant, maakt hen tot rebellen zonder werkelijke zaak.

Zij proberen alles om te zetten in materiele termen, maar dit is niet mogelijk. Zij dromen van een land, waarin hun innerlijk aangevoelde verbondenheden waar kunnen worden op een zuiver stoffelijke wijze - en dat kan niet, want dit is alleen geestelijk te bereiken.

Maar zij zijn op weg. Al die misleide idealisten van deze tijd, al die extremisten, al die dwazen, zijn op weg. Niet om de gevestigde orde te veranderen, want die gaat wel aan zichzelf ten gronde. Zij zijn op weg naar een begrip van werkelijk innerlijke verbondenheid, een ressonantie tussen mens en mens, tussen mens en geest. Zij zijn op weg naar een steeds toenemend besef van goddelijke waarde.

Want wanneer de mens eindelijk leert met zijn innerlijke krachten te leven en dezen tot basis voor zijn materieel bestaan te maken, is er een era aangebroken, waarin menszijn een geheel nieuwe betekenis krijgt, menselijke samenleving, een totaal andere samenhang en geheel andere vormen gaat vertonen.

Dan komt er een ogenblik, waarin de mens vanuit uw standpunt veel bewuster is geworden. En toch ... toch zal ook de mens, die dit alles volledig en bewust beleeft, die zijn innerlijke wereld zelfs zo volledig heeft leren kennen en beseffen, dat hij haar kan projecteren als deel van zijn buitenwereld, alleen nog maar op weg zijn.

Dit ras gaat voorbij en een nieuw ras breekt aan. Er zullen andere lichaamsvormen komen en andere materiele structuren. Maar dit zal onbelangrijk zijn. Want de geest gaat verder, zoekend naar een juistere erkenning van zichzelf, zoekende naar een juist contact met de totaliteit. Zo wordt zij zich ook steeds meer bewust van haar gebondenheid aan de anderen en aan de krachten, waarmee het ego harmonie kan bereiken.

Daarom is mijn boodschap voor vandaag - en ik hoop, dat u die geestelijk genoeg vindt - : Luister naar uw innerlijke stem. Beroep u desnoods op uw God, zoals u die meent te kennen, maar luister naar uw innerlijke stem.

Beseef, wat u kunt en moet gaan doen. Weet, dat de uiterlijke vormen op het ogenblik veranderen met een snelheid, waardoor u dit alles zelf niet eens meer kunt bijhouden, laat staan bepalen. Grijp naar de innerlijke kracht en zekerheid.

Want in deze tijd, waarin wederom een transformatie van een groot deel van de mensheid plaats vindt, hebt u het voorrecht, geboren zijnde in het oude misschien, uit te mogen grijpen naar een nieuwe wereld en die geestelijk reeds te mogen beseffen.

In deze periode heeft men, wanneer men zoekt in zichzelf, al wordt het mogelijk nog mystiek beleefd en niet in betekenis beseft of verklaarbaar, nieuwe krachten, die door een ieder, die dezen aanvaardt, in de mensheid werken kunnen. Zoals er een nieuwe kennis als een soort vreemde intuïtie in velen ontstaat, waardoor zij in staat zullen zijn hun eigen wijze van werken, in taak in en onder de mensheid te veranderen, te vernieuwen en aan te passen, zodat zij beter kunnen werken voor anderen en gelijktijdig meer getrouw kunnen zijn aan zichzelf.

Dat is het wezen van deze periode. Dat ook is het kenteken van de komende, mogelijk erg oproerige, jaren. Dat is de werkelijke waarde van het leven in uw tijd. Daarom kunt ook u, ondanks alles, dankbaar zijn, dat u betrokken bent in een zo groots en alomvattend moment in de geschiedenis van het ras, dat zich mens noemt.

Hebt u kommentaar of vragen?

x U noemde hoge aantallen inkarnaties. Hebt u daarmee alleen de menselijke inkarnaties bedoeld?

- Ik heb de aantallen beperkt tot inkarnaties in de toprassen van deze wereld. Wat wil zeggen, dat ik inkarnaties medetelde in verschillende rassen, die u nu als submenselijk beschouwt, maar die in hun tijd de top waren. In deze zin sprak ik dus over menselijke inkarnaties.

x Wat deze ontwikkeling betreft; er zijn zo grote verschillen tussen b.v. de bevolking in Z. Amerika en de anderen, dat ik mij afvraag, of zij gelijk op gaan met allen.

- De verschillen in welvaart zijn niet bepalend voor de verschillen in geestelijke groei. Menigeen, die, volgens u, een leven heeft als een hond, draagt in zich een aanvoelen en beseffen van krachten en waarde, waaraan u nog niet toe bent.

Waarom niet gezegd, dat de uiterlijke verschillen - die nu bepalend schijnen te zijn - verhullen, hoe overal een steeds toenemende innerlijke gelijkwaardigheid reeds nu ontstaat?

x Denkende aan de magie van de moderne wetenschap vraag ik mij af, of er ook nu nog een soort alchemisten zijn, die de wijsheid en niet alleen de kennis van alles ontwikkeld hebben.

- Zij zijn er wel, maar wanneer zij er al zijn, worden zij zelden erkend. Laat mij het zo stellen: In de wetenschap bestaat er een neiging tot specialisme. Dat wil zeggen: een steeds verfijnder doordringen op één enkel gebied met een toenemende verwaarlozing van alle andere fenomenen, die met het gekozen gebied geen directe relatie vertonen.

Wat in feite nodig is, is de werkelijke mens, de alchemist, die alles durft omvatten en de bestanddelen samenvoegt, zodat hij de voor hem juiste resultaten op elk gebied kan verkrijgen: Synthese.

De synthese is een van de belangrijkste alchemistische zaken geweest. Maar wie nu streeft naar synthese, wordt gekonfronteerd met een schijnbaar onneembare verdedigingswal van specialisten, die zich hun zeggingschap op eigen terrein niet willen laten ontnemen door iemand, die zegt, dat zij toch d te weinig weten.

Daarom wijzen vele wetenschapsmensen in deze tijd degenen, die inzicht hebben en synthese nastreven, af. Daarom hoort u over hen niet veel en nog minder goeds. Maar zij zijn er wel.

Vaak dringen deze wijzen zich, via sluike wegen, binnen in de wetenschap, waar zij dan schouderophalend als buitenbeentjes worden beschouwd, maar in ieder geval enig werk kunnen verrichten. Het zijn echter deze mensen, die, zeker in de laatste 20 jaren, de meeste vernieuwingen op allerhande gebied op hun naam hebben gebracht. Zij zijn het, die buiten de commerciële exploitatie, waarin vooruitgang werd geboekt, de grootste schrede voorwaarts hebben gezet in de richting van de menselijke relaties.

x In hoeverre zou de genoemde ontwikkeling kunnen steunen op oude filosofieën, mysteriescholen enz.?

- Wanneer je iets ontdekt, wat je nog nooit gezien hebt, moet je het toch aanduiden. Je kiest er een omschrijving voor, die gemeenlijk wel enige eigenschappen, maar niet het wezen weergeeft.

Toch kun je door die omschrijving met anderen in contact gaan treden over het ontdekte. Zo is het met de oude filosofieën en de oude leer. Zij bevatten vele waarden, die ook in deze dagen belangrijk zijn, daar zij als een soort aanduiding of vertaling kunnen dienen voor nieuwe belevingen, die echter toch een andere inhoud hebben, dan met dezelfde begrippen en woorden in het verleden bedoeld werden.

Voorbeeld: de chinezen geloofden in het voortbestaan van hun voorvaderen. In elk huis stond een huisaltaar, waarop bepaalde tekens werden gezet. Daarop tabletten, waarop, naar ik meen, Tsjeng Tsjai of iets dergelijk stond. Men nam aan, dat de geest van de voorvader daarin zou wonen.

Men meende in die dagen letterlijk, dat een dergelijk tablet niets anders was dan een soort telefoonlijn, waardoor je je voorvaderen kon spreken.

Dit denkbeeld wijzigde zich langzaamaan. De tablet werd eerder tot een eerbetoon, een herinnering aan de voorvaderen, terwijl men niet meer geloofde, dat het ritueel direct in het leven van die voorvaderen in de geest kon ingrijpen. Op de duur geloofde men, dat door het eerbetoon in het ego een band met de voorvaderen werd gelegd, waardoor men - maar eerst na de dood - in staat zou zijn met hen contact op te nemen.

De tekens, woorden, gebruiken en riten bleven gelijk, alleen de betekenis voor de mens, de achtergrond ervan, was sterk veranderd.

Het zelfde kan gelden voor bepaalde z.g. christelijke begrippen. Wie daarmee rekening houdt, zal beseffen, dat je in vele gevallen de oude termen zult moeten handhaven, ook wanneer de betekenis daarvan voor jou verandert, want je moet, hetgeen je denkt, gelooft, ervaart, toch ook uit kunnen drukken.

In de materialistische beschaving, die het westen uiteindelijk geworden is, blijken de juiste termen te ontbreken, waarmee men bepaalde innerlijke belevingen kan omschrijven. Daarom heeft men teruggегреpen, zij het helaas zeer verward en op vele verschillende wijzen, naar de terminologie, de begrippen en omschrijvingen van de oriënt en het verre oosten. Men hoopt zo zijn eigen innerlijk beleven uitdrukbaar te maken. Maar ook hier blijkt, dat de gebruikte woorden, omschrijvingen en zelfs de geciteerde filosofieën niet meer datgene omschrijven, of duidelijk maken, wat daarin of daaronder vroeger werd begrepen. De betekenis is dus ook hier veranderd.

Je zou haast zeggen: het is het sanskriet van deze tijd geworden, waardoor niet meer begrepen oude waarden toch gebruikt kunnen worden om vorm en gestalte te geven aan het heden. Dit met een gevoel van zekerheid, omdat het immers al zo lang bestaat.

x Hoe heeft Jezus er in werkelijkheid uitgezien?

- Ik weet niet goed, wat dit met ons onderwerp te maken heeft, maar wil niet onvriendelijk zijn. Stel u iemand voor met een hoogte van ongeveer 1m.65, felle donkere ogen, diep donkerbruin. Zwarte haren, volgens de dracht van die tijd lang en recht afgebrand, plus een nogal pluizige baard, die nogal wat uitwaaiert. De huidskleur is tanig - okerachtig; reflexen van geel en bruin bepalen in feite de indruk. Dus geen "blanke". De voeten zijn betrekkelijk groot, de handen krachtig, maar niet groot. Spitse vingers. Schoeisel: vaak eenvoudige gevlochten sandalen, ofschoon de man ook vaak barrevoets ging. Hij was gemeenlijk gekleed in een soort hemd, écru, rond het middel met een koord opgeknoopt, knielang vallend. Veelal, maar niet altijd, draagt hij daarover een mantel uit

grove, purper gekleurde stof. Daarnaast draagt hij wel, vooral in de woestijn, een geweven mantel, die zwaarder en omvangrijker is en twee kleuren heeft: lichtbruin en donkerbruin, een weefeffect eerder dan kleuring van het garen. Je zou dit een extreem ton sur ton in wol kunnen noemen.

Hopelijk hebt u hieraan genoeg.

x Zoudt u Rudolf Steiner als een voorloper van de nieuwe tijd kunnen beschouwen?

- Ja. Er zijn altijd weer profeten, die aan een dergelijke vernieuwing voorafgaan. Er zijn vele van dergelijke denkers, waarvan ik alleen degene noemde, die volgens mij het dichtst komt bij de synthese, die kenmerkend zal zijn na de vernieuwing: Abdal Baha, genoemd Baha u Allah. Ik koos hem, omdat zijn leer neerkomt op een prediking van de eenheid, die innerlijk beseft moet worden.

Steiner is eerder een man, die omschrijft. Zijn omschrijvingen grijpen echter steeds weer terug op oude waarden en voorstellingen, zo verdoezelende, wat zijn feitelijke bedoeling en erkenning was. Het is, alsof de man geen voldoende termen heeft om de feitelijke werkelijkheid van zijn beleven weer te geven.

Vele van zijn verklaringen, hoezeer ook gefundeerd in het denken van de westerse mens, zijn in feite eerder een soort parabel, een gelijkenis, dan een vaststelling van eigen voelen en weten. Wat overigens bij meerderen te konstateren is, die toch wel als voorlopers van deze transformatie beschouwd kunnen worden.

Waarmede ik niet wil stellen, dat dergelijke mensen waardeloos zijn, of dat hun leer waardeloos is. Dat zou een grote fout zijn. Wel wil ik duidelijk stellen, dat dergelijke leringen innerlijk moeten worden beleefd en beleden en niet alleen uiterlijk redelijk bestudeerd kunnen worden.

Eerst wanneer je ze innerlijk aanvoelt, krijgen de begrippen en stellingen mogelijk hun werkelijke waarde en betekenis en zijn zij uitermate bruikbaar. Onder dit voorbehoud erken ik gaarne, dat Steiner een voorloper is geweest t.a.v. de veranderingen die nu gaande zijn. Hij is zelfs een profeet, die de taal heeft geschapen, waarin mogelijk zijn kinderen met elkaar kunnen praten, ook al kennen die kinderen nog niet het wezenlijke begrip voor de betekenis van alle woorden te vinden.

Ik zou nu gaarne af willen sluiten. Wat ik u heb voorgelegd, berust niet alleen maar op veronderstellingen. Ik heb geprobeerd feiten op een rij te zetten. Ik ben mij er van bewust aan het onderwerp als geheel daarbij tekort gedaan te hebben. Want wanneer je wilt spreken over de cyclische transformaties, dan moet je niet alleen spreken over de aarde en de historie daarvan, maar ook nog over het ego, dat bij deze transformaties steeds weer betrokken is.

Maar in deze dagen lijkt het mij voor de mens, die bewust wil leven, belangrijk vooral in te zien, wat zich in zijn tijd afspeelt. Er is sprake van een verschuiving van waarden, waarbij een nieuw innerlijk weten en beseffen, als ook een nieuwe innerlijke verbondenheid de achtergrond vormen van de schijnbare chaos, die materieel ontstaat.

Dit is een tijd van verandering. Maar het is ook een tijd van groei, ook al is die groei dan niet economisch. Ik hoop,

dat u uit dit besef, dat nog steeds de mensheid verder gaat naar een hoger, meeromvattend bestaan, de kracht zult putten om de verwarrende verschijnselen van uw eigen tijd zo nu en dan eens terzijde te zetten en, u lavende aan een innerlijke krachtbron, te sterken om met het nieuwe te leven, zonder daarom de staf te breken over allen, die zich nog angstvallig vasthouden aan de regels en normen van een verleden, die nu hun betekenis dreigen te verliezen.

Ik dank u voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-

Tja. Het is weer hetzelfde liedje als altijd: Esoterie. En wie pakken zij daarvoor? Juist!

Mogelijk een poging tot kloosterdiscipline. Daarin laat men je bij voorkeur die dingen doen, waarvoor je het minst geschikt bent. Dus net als in militaire dienst, wanneer ik enkele kollega's mag geloven. Mogelijk gaat men daarbij uit van de stelling, dat je niets vaak kunt doen, zonder daarin altans enige bekwaamheid te verkrijgen.

Nu wil ik niet zeggen, dat ik esoterisch onbekwaam ben. Die kans krijg je bij ons niet meer, want alcohol werkt bij een geest niet.

Maar wij moeten dan toch proberen, ook vanavond, in dit tweede deel enkele dingen te zeggen, die behartigenswaardig zijn.

Wanneer u in uzelf een beleving hebt van licht, dan hebt u innerlijk ook iets bereikt. Probeert niet daaruit onmiddellijk iets te ontfangen. Laat het rustig in u doorwerken. Dan zul je opeens bemerken, dat er toch iets is veranderd, in hetgeen je doet en bent.

Heb je dit licht eens een keer gehad en komt het niet terug, dan moet je toch eens kijken, of je je lichtrekening wel voldaan hebt. Want wie innerlijk een harmonie bereikt met het hogere, moet niet denken, dat hij alles gratis cadeau krijgt. Hij moet daarvoor ook iets doen.

Wanneer je in jezelf het licht ervaart, moet je het in de wereld op de een of andere manier juist uitdragen. Je hoeft daarvoor niet direct een uitdragerij te stichten, zover gaat de eis ook weer niet. Trouwens: zelfs het Waterlooplein is fatsoenlijk geworden, sinds het weg is, naar ik heb vernomen.

Je moet toch in ieder geval proberen het een of ander te zijn of te doen, waardoor dit licht ook bij anderen kenbaar wordt, wat zeer juist is. Maar de mensen zullen wel roepen:

Ik heb dat licht niet. Wat moet ik dan doen? Het antwoord is nogal eenvoudig. Wanneer je geen licht hebt, moet je eerst de zekering nakijken en daarna kijken, of de leiding wel in orde is.

Wat die leiding is? De wijze, waarop wij ons bezig houden, met hetgeen wij zijn. Iemand, die zichzelf voortdurend beklagt over alles, wat hem of haar overkomt, heeft in 9 van de 10

gevallen last van een kortsluiting. De oplossing luidt dan: zelfbeklag afschaffen, dat verhoogt de isolatie tegen storende invloeden uit de omgeving.

Mogelijk krijg je dan nog geen licht. Kijk dan nog even nauwkeurig na, of de lamp misschien kapot is. Want als je niet kunt geloven in het hogere, werkelijk geloven, dan kun je ook niet verwachten, dat het zich gaat manifesteren. Je moet je dus alleen bezighouden met het hogere en het licht nastreven, wanneer je er werkelijk in gelooft.

Dat is meer dan menige prediker doet. Die praat en gelooft het geloof wel. Maar wanneer je het innerlijke licht wilt beleven, dan moet je werkelijk een oprecht geloof hebben.

Een aantal mensen zullen nu denken: maar ik geloof niet op een kerkse manier. Dat zeg ik er ook helemaal niet bij. Een kerkelijk geloof is een geloof, dat je gebruikt om je ongelooft zodanig te verhullen, dat zelfs jij kunt denken, dat je gelooft, je gedraagt als een gelovige en verder je gerechtsvaardigd gevoelt, wanneer je alles, wat voor een verdere geestelijke ontwikkeling nodig is, maar gelooft. Dan behoeft je daar tenminste ook niets meer aan te doen, nietwaar?

Maar een werkelijk geloof bestaat uit het aanvoelen van iets anders. Wanneer je gelooft in de mensheid, alleen maar in de mensheid, dan kan dit reeds voldoende zijn om innerlijk contact te krijgen met het hogere. Daardoor kan dan reeds in jou dat gevoel van licht, kracht, sterkte, ontstaan.

Heb je zo een beleving achter de rug, dan denkt men vaak bij zichzelf: wat was het maar kort. Ik heb eens gesproken met een mysticus en hem gevraagd: Het licht gezien? Hoe gaat het met je ontwikkeling?

Zijn antwoord was: Ik heb het licht reeds tijdens mijn leven vaak gezien, maar God gebruikte wel een flitslampje. Waarop ik informeerde, hoe het hem nu ging.

Wel, sprak hij, langzaam gaat de zon op. Wat mij er toe bracht hem te vragen, wat hij wel gedaan zou hebben, wanneer die zon nu eens niet begonnen was met opgaan. Wel, zo meende hij, dan had ik al die flitsen naar de maan gewenst.

Zoals deze mysticus, want dat was hij in zijn tijd, heb ook ik het gevoel, dat je die korte ogenblikken niet moet gaan tellen. Je moet niet verlangen, het gehele leven met dat licht in jezelf door te mogen brengen.

Trouwens, wat zou je daarmee moeten beginnen? Stel je voor: de hele tijd loop je met dat licht in jezelf. Je loopt maar doorschijnend te wandelen. Je kunt zelfs niet meer naar de bioscoop gaan, want wanneer je in het donker licht geeft, leid je een ieder maar af.....

Je juiste manier is: het licht intens ervaren en dan weer terugkeren tot het gewone menszijn. Esoterie is voor vele mensen alleen maar een naar binnentoe wandelen, zover als zij maar kunnen, om daar dan te gaan zitten wachten op het ogenblik van hun heiligerklaring.

Overigens ook een wonderlijke zaak. Ik heb mij wel eens afgevraagd: wie wordt er nu eigenlijk heilig verklaard? Dus ben ik op zoek gegaan. Want ik wilde wel eens zien, waar al die heiligen zitten...

Dat valt tegen, hoor. Dat valt tegen. Soms lijken het net auto's zonder motor, die bergaf rijden op hun reputatie. Ja, dat is een oude mop, vrijelijk aangepast.

Maar goed: Heilig zijn of heilig worden is niet nodig. Wanneer je dat wilt zijn, kun je het nooit worden, want werkelijke heiligheid - of moet ik het verlichtzijn noemen - ontstaat doodgewoon, wanneer je niet probeert, meer verlicht te zijn dan een ander, maar met het beetje licht, dat je denkt te hebben, alles doet, wat je denkt, dat met dit licht maar te doen is.

Er kwam eens iemand op een avond - ik spreek ook nog wel eens over ernstige onderwerpen en niet alleen over esoterie - die mij aansprak als broeder. Hij was geen familie van mij, maar het was nu eenmaal een dergelijk soort kring.

Wanneer zo iemand mij broeder noemt als die vragensteller, krijg ik al een beetje de p... in. Hij vroeg mij dus: Broeder, hoe kunnen wij de werkelijkheid in onszelf vinden?

Ik antwoordde: door te kijken naar al, wat je werkelijk tot stand brengt en niet te veel te letten op alles, wat je volgens jezelf daar aan bedoelingen achter hebt gestoken...

Hij weer: Broeder, maar als dat zo is, dan zijn er nog maar weinig mensen, die wat goeds doen. Ik: ben je daar nou pas achter gekomen?

Hij weer: Maar wat is dan het beste, wat een mens kan doen? Ik: Dat zal ik je heel gauw zeggen. Niet praten over het hogere en het licht, maar er gebruik van maken, wanneer je de kans krijgt.

En weet u, wat hij toen zei? " U bent zeker geen verlichte geest Het zal je maar gebeuren. Eerst broeder en dan dat nog. Nou ja, voor mij mogen zij.

Ik heb er nog eens een gehad, die tegen mij zei: Broeder - ook al zo een - wanneer ik overga, wat voor kleuren zal ik dan zien?

Ik dacht: wanneer die zo begint, staat hij er in ieder geval gekleurd op, nietwaar? Dus zeg ik: Wanneer ik u zo bekijk, denk ik, dat het pimpelpaars met stippeltjes wordt met hier en daar een klein lijntje licht en verder voorname-lijk donkerbruin en zwart.

Op zijn mondje gevallen was hij in ieder geval niet, want hij riposteerde: Ziet het er bij u dan zo uit? Waarop ik: neen, bij mij niet, maar u maakt toch wel een goede kans.

Het:hebt er meer van die soort. Maar één deed mij toch een groot genoegen door mij te vleien. Want die zei meneer tegen mij.

Je hebt n.l. vragers in verschillende soorten, wist u dat? Allereerst zijn er mensen, die denken, dat zij het geestelijk allemaal helder en zuiver zien. Die zeggen:broeder. Zij proberen je als familielid te behandelen in de hoop, dat jij dan wel even hun rekeningen zult betalen, geloof ik.

Dan heb je de meer amicalen, zoals hier. Die zeggen "vriend". Ik vind dat wel leuk, want wanneer iemand mij vijand noemt, weet ik niet meer, wat ik moet zeggen. Vriend gaat er best mee door. Dat zijn voornamelijk mensen, die de zaak gelovig en toch wat vrijzinnig benaderen.

En dan heb je de " meneerders". Die willen graag weten, wat je gaat zeggen, maar zij weten niet, wie je bent of wat je bent.

Dan heb je ook nog een soort, die begint te informeren: Bent u het zelf, of bent u een ander? Dat zijn dan degenen,

graag zeker van hun zaak zijn. Mij is dat ook een keer overkomen. Vraagt men mij: bent u dat zelf? Ik natuurlijk: Zeker wel. Hij: dat geeft u dus zo maar toe? Ik weer: ik kan toch moeilijk gaan beweren, dat ik het medium ben, nietwaar? En toen zat die vrager helemaal gek te kijken.

Heus, als geest maak je nog heel wat mee. Jullie denken: Lekker overgaan en dan voor de rest alleen maar fondant en zoete koek. Maar wanneer je eenmaal in de sferen aan het werk gaat, zul je wel zien, dat je werkelijk snel een groot gevoel voor humor moet ontwikkelen, omdat je anders veel te snel de p... in krijgt.

En wie te vaak de p.... in krijgt, dooft het licht in zichzelf. En wie het licht in zichzelf dooft, loopt in het donker. En wie in het donker loopt, kan een ander geen licht meer brengen.

Wie een ander geen licht kan brengen en het zelf niet heeft, die kan net zo goed inkarneren en opnieuw beginnen, want dan verandert daardoor toch niet veel meer..... ojee, dat is te hatelijk. Ik heb het niet gezegd.

Maar eigenlijk is het toch wel een beetje waan, nietwaar? In ieder geval heb ik over u geen kwaad woord bedoeld, hoor. En daar wij moesten spreken over esoterie, wil ik een paar facetten daarvan nog snel in een paar regeltjes samenvatten. Vindt u het niet goed, dan doe ik het lekker toch, dus stil nu even.

In de eerste plaats: Licht in jezelf is een geloof, dat tot een beleefbare werkelijkheid wordt.

In de tweede plaats: licht kun je alleen blijven, wanneer je licht hebt en licht geeft.

In de derde plaats: bewustzijn betekent niet er over praten, maar er iets mee kunnen doen.

Ten vierde: alle leringen over de esoterie zijn handleidingen voor een apparaat, dat je niet hebt, want u bent, zoals een ieder, anders dan een ander.

Probeer aan de hand van een dergelijke handleiding dus eerst te ontdekken, waar je eigen afwijkingen schuilen, schakel die vervolgens zo juist mogelijk in en je krijgt goede resultaten.

Denk nooit dat je normaal bent. Geen enkele mens is normaal en degene, die denkt, dat hij normaal is, is zelfs abnormaal.

Probeer te beseffen, dat je door dit anders zijn op je eigen wijze een mogelijkheid moet vinden, om de kracht, de wijsheden, al wat je in jezelf hebt, inclusief het licht, op de juiste wijze te beleven, te ontvangen en uit te stralen.

Vervolgens heb ik hier nog een paar raadgevingen voor degenen, die graag door anderen als belangrijk esotericus erkend willen worden:

Wil je als esotericus erkend worden, mediteer veel, waar anderen je kunnen zien en zorg er voor, dat je gedurende deze tijd niet snurkt.

In de tweede plaats: wanneer u niet weet, wat u moet zeggen, gebruik zoveel mogelijk vreemde woorden. Die begrijpen de meeste anderen toch niet, zij begrijpen u dus niet en vinden u diepzinnig.

In de derde plaats: gebruik in een debat altijd de argumenten,

die een ander kortgeleden gebruikt heeft en voeg hieraan een geestelijke betekenis toe, wanneer u maar kunt. Het maakt u niet tot 'n esotericus, maar verzekert u waardering als zodanig en niemand kan het verschil bemerken, behalve mogelijk een echte esotericus.

Helemaal leuk vindt u dit niet. U draait wat, u mompelt wat en denkt half bewust, dat dit wat te dicht bij de waarheid komt.

Alle dingen, die met werkelijke esoterie te maken hebben, zijn - dit moet u onthouden - eenvoudig. Het zijn dingen, die schijnbaar spontaan in of buiten je ontstaan als gevolg van iets, wat je innerlijk beleeft.

Wanneer je in jezelf beelden erkent, moet je die beelden uitdrukken, niet zoals je die innerlijk erkend hebt, maar zoals je die kenbaar weer kunt geven, zodat anderen er iets van aanvoelen.

U wilt meer weten? Wanneer je innerlijk een beleving hebt, waarin schitterende golven van kleur dooreen spatten en een fantastische werking geven met een witte bron, moet je nooit denken: dus spat ik maar wat van die kleuren dooreen, want dat zal een fantastische werking geven. Daar komt toch niets van terecht. Druk eerder je gevoelens uit.

Er zijn voldoende symbolen. Licht? Dat moet voor een mens een bron hebben. Kies daardoor een soort edelsteen, uit gelijkvormige vlakken opgebouwd.

De verschillende kleuren moeten voor het menselijke oog samen kunnen vloeien. Zij mogen nooit afzonderlijk blijven staan, maar worden naast elkaar gezet op een wijze, waardoor zij schijnbaar in elkaar overgaan. Het gevolg is, dat de beschouwer de kleuren wel afzonderlijk zal kunnen beseffen, maar die toch altijd als één geheel zal beschouwen.

Ten laatste moet je dan onthouden: elke mens beschouwt zijn eigen wereld gemeenlijk als duister- behalve natuurlijk wat hijzelf doet. Daarom moet je proberen de lijst, waarin het licht werkt in een duister te hullen, als duister te laten zien. Een donkerte, waaruit kleine kleuren geboren worden, steeds intenser en feller wordende, om uiteindelijk over te gaan in het licht van de bron van alle stralende kracht. Wat nog mooi gezegd is ook, vind ik.

Indien u overigens wilt, dat deze voorstelling voor anderen meer blijvend betekenis kan hebben in deze tijd, zo raad ik u als kern nooit een echte edelsteen te gebruiken. Want in dat geval wordt het doek waarschijnlijk al gestolen, voor iemand de kans heeft gehad er werkelijk naar te kijken.

Dus rekening houden met de mogelijke fouten van anderen kan ook al belangrijk zijn, wanneer je aan het werk wilt gaan. Ik wilde overigens met dit voorbeeld meteen duidelijk maken, dat je alles, wat er in je is, wel degelijk naar buitentoe kunt overbengen. Maar dan wel op eigen wijze, met je eigen middelen en rekening houdende met het verschil tussen alles, wat een mens van beleven, aanvaarden en overzien en hetgeen er in jezelf gebeurt.

Pas wanneer je de overgang van het innerlijke naar het uiterlijke tot stand brengt, hoe dan ook en zo mogelijk zonder veel tamtam, ben je waarschijnlijk esoterisch geslaagd.

En dat vind ik als esoterische bijdrage op het ogenblik

weer meer dan voldoende. En wat denkt u er van?

Oh? U denkt niet? Familie doorsnee dus? Goed. U hoeft op dit alles niets te zeggen, hoor. Maar ik zou met u nog wel graag even mijn spelletje spelen. Ik heb dat zolang niet gedaan, nietwaar? U geeft woorden, ik zoek er een omschrijving bij. Hebt u een woord?

Nieuwe maan: iets wat je niet behoeft aan te schaffen, elke maand weer voor niets krijgt, maar je ziet er niets van.

Denken: datgene, wat zich in een mens zou moeten afspelen, maar vaak vervangen wordt door het samenrijmen van de gedachten van anderen, die men toevallig onthouden heeft.

Anders gezegd: menige diepe denker weet een hoofdartikel uit de krant aan anderen waardig als zijn eigen inzicht en mening te presenteren.

Verkiezingsstrijd: Een uiterlijke worsteling met woorden en argumenten tussen vrienden, die een tegenstelling voorgoochelen, ofschoon zij het onder elkaar er al lang over eens geworden zijn, wat zij gaan doen, zelfs wanneer zij nu doen, of zij vijanden zijn.

Perspectief: iets wat je overal in kunt zien, maar pas betekenis krijgt, wanneer je zelf daarin je kunt bewegen.

Ommekeer: bij een mens betekent dit in feite: rechtsomkeert. Daar hij gemeenlijk daarna denkt: rechts is toch niet zo goed en linksomkeert maakt, staat hij uiteindelijk altijd weer, zoals hij was. Dit is een politieke waarheid.

Geld: Het enige metaal, dat in betekenis voortdurend vermindert zonder zichtbare oorzaak.

Hemelvaart: iets wat bepaalde politiek denkenden op dit ogenblik de leiders van hun tegenstanders gaarne voor de 25e zouden toewensen.

Leuzen: een reeks van woorden, die gemakkelijk in het gehoor ligt, zodat je die voortdurend kunt gaan herhalen tot een ieder gelooft, dat zij een diepe betekenis hebben. Dit, zonder dat zij een feitelijke indruk maken, zodat het niet moeilijk is tijdig de ene leus door de andere te vervangen.

De juiste keuze: Die keuze, waar je geen spijt van zult hebben zelfs wanneer alles niet zo loopt als je nu verwacht.

Melk: een vloeistof, die schijnbaar hoofdzakelijk door bekende personen gedronken wordt, die zich heus wel iets duurders kunnen en zullen permitteren.

U weet wel: Ik ben boer Koekoek. Ik drink melk. U ook? Ik ben Edith Badpak. Ik drink melk. U ook? Nou die heeft het schijnbaar nodig, anders lubbert zij te veel....

Schijnheilig: de meeste heiligen dezer dagen.

Anders gezegd: de schijnheilige doet zich voor als iemand, die bewogen wordt door hetgeen hem niet werkelijk beweegt in de hoop, dat anderen in beweging zullen komen, zodat hij zich kan bewegen in de richting van een verdere verhoging van inkomen.

Eigenwijs. Ik heb daar een woord op, maar weet niet, of u

leuk vindt. Maar het is actueel: Van Agt.

Lachen: een hinnekend geluid, voortgebracht door een ieder , die beseft, wat er werkelijk rond hem zoal gebeurt.

Troostprijs: een gezamenlijke beslissing van de partijen om middels dulding een kabinet te vormen.

Hoofdprijs: een kabinet van werkelijk deskundigen, die niet aan politiek doen, maar aan het land denken.

Vaarwelzeggen: Om in de sfeer van het voorgaande te blijven: Een Bas, die begrijpt, dat hij toch nooit tot heldentenor kan worden.

En daarmee kom ik aan een slotwoord toe: Hebt u drie woorden voor mij? Opstanding, paddestoel, leven.

Ik zaai mijn sporen uit. Uit dunne drogende lamellen zaai ik mijn sporen uit / die later eens vertellen / dat ik geleefd heb, heb bestaan.

Ik zoek mijn werkelijkheid en, kom ik soms in opspraak, omdat ik, door een feit misleid, verkeerd deed of moet leven, anders dan ik graag zou doen, ik ga mijn weg.

Ik kies mijn waarden. Ik ken mijn eigen goed fatsoen. Want eens komt er in het leven een ogenblik van nieuwe kracht, een schijn van licht. Wat dood leek en al lang vergeten, wordt dan opnieuw tot zijn gebracht.

Voorwaar, ik sta op, ook uit den dode, ik spreek mijn woord, ik maak mijn grap, ik zoek mijn wijsheid en mijn krachten. Ik steun een mens, soms ook trap ik illusies fel ineen.

Want leven is een werkelijkheid. En zou de dood in opspraak komen, het maakt niets uit. Want hij, die sterft, hij staat weer op en leeft weer voort. Hij vindt in zich een nieuw beseffen, een nieuwe taak en soms een woord, waardoor hij duidelijk kan spreken en zeggen: dit is werkelijkheid.

Want ik zaai mijn zijn, mijn kracht, mijn woorden, zoals een paddestoel zijn sporen. Ik trek in het veld van tijd mijn vore, omdat ik zelf niet sterven kan.

Zo, dat was dat. Nog even een snoepje van de week voor jullie:

Wanneer je ziet, hoe dwaas de anderen in de wereld rond je zijn, denk dan: in anderen zie ik ook mijzelf. Doe daarom nooit een ander pijn, opdat je zelf niet meer zult lijden.

Dit was dan onze premie , u uitgereikt, geheel gratis en voor niets. Ik had het misschien beter met zegeltjes kunnen proberen, maar dat is weer te lastig voor het bestuur.

Ik ben nu eindelijk zover, dat ik u voor uw aandacht moet gaan danken en u een goeden avond toe moet gaan wensen.

Hetwelk ik dan hierbij doe.

-0-0-0-0-0-

d.d. 13 mei 1977

N.B.

Op vrijdag 27 mei en tweede pinksterdag zullen geen BIJEENKOMSTEN plaats vinden i.v.m. rust voor het medium.

namens het Bestuur.